

A Pécsi Ítéltábla az Őszi Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Őszi Tamás ügyvéd, ügyvéd címe) által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek - a Zavaczkai Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Zavaczkai Zoltán ügyvéd, ügyvéd címe) által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen sajtó-helyreigazítás iránt a Törvényszéken indított perében a 2014. november 20. napján kelt 12. sorszámu ítélet ellen a felperes részéről 13. sorszámu alatt benyújtott és 15. sorszámu alatt indokolt fellebbezés folytán meghozta a következő

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezett részében - helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 25.000 (huszonötezer) forint másodfokú eljárásban felmerült költséget, valamint az államnak - az állami adóhatóság külön felhívására - 48.000 (negyvennyolcezer) forint le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a Megyei Bíróság Bf.580..../7. számú ítéletével - részben megváltoztatva a B. Bíróság B.584...../58. számú ítéletét - a felperest folytatólagosan elkövetett különösen nagy vagyoni hátrányt okozó hűtlen kezelés büntette miatt egy év, végrehajtásában kettő év próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre és 500.000 forint pénzmellékbüntetésre ítélte. A felperes a büntetett előlethez fűződő hátrányos jogkövetkezmények alól a próbaidő leteltének napján, 2004. október 8. napján mentesült.

A felperes - aki a fenti bűncselekmény elkövetésének idején aMinisztériumának politikai államtitkáráként dolgozott, azonban jogerős elítélését követően államtitkári tisztségéről lemondott, és később a politikai

közéletből is távozott - 2008. június 1. napjától a P. Kft. ügyvezetője. A cég fő tevékenysége a média reklámtevékenység, kinyilvánított célja, hogy a politikai marketing és kommunikáció világában jelentős piaci részesedést szerezzen.

A P. Kft. a 2010-2014. közötti időszakban aMegyei Jogú Város Önkormányzatával kommunikációs szolgáltatások ellátásra hirdetmény közzététele nélküli tárgyalásos, illetve meghívásos közbeszerzési eljárások alapján kötött megbízási szerződésekkel bruttó 70.000.000 forintot meghaladó díjazásban részesült.

Az alperes 2014. október 8. napján - a Megyei Jogú Város Önkormányzata közpénzzel való gazdálkodásának kritikáját tartalmazó cikksorozat keretében - „Az elítélt pártigazgató tanácsai 80 millióba kerültek P.-nek” címmel cikket jelentetett meg, amely - egyebek mellett - az alábbiakat tartalmazta:

„Újabb csontváz lépett elő P. szekrényéből, mégpedig egy nagyágyú: felperes volt sz.-i polgármester; ex-államtitkár; egykori fideszes pártigazgató; folytatólagosan elkövetett, nagy vagyoni hátrányt okozó hűtlen kezelés büntette miatt jogerősen felfüggesztett börtönnel sújtott elítélt. Az utóbbi négy évben 80 millió felüli közpénz csorgott el V. felé a p.-i önkormányzattól.

Mostani alanyunk nem más, mint V., aki egykor pártigazgató volt, Sz.-on polgármesterkedett, államtitkárként is erősítette a magyar közigazgatást. A közéletből akkor távozott, amikor 2002 őszén elítélték folytatólagosan elkövetett, különösen nagy vagyoni hátrányt okozó hűtlen kezelés büntette miatt. Jogerősen felfüggesztett egyéves börtönbüntetést kapott. A vád szerint az egykori államtitkár 154 millió forintos kárt okozott Sz. önkormányzatának. Börtönbe nem kellett mennie, de a képviselőségről lemondott. Párt - majd kampányigazgató lett a Fidesznél, a 2006-os vereség után távozott - írja róla ahu egyik cikke.

2014-ben is sikerült egy félév alatt nettó 7,5 millió forintot odapattintani a P. Kft-nek, így 2010. és 2014. között 80 millió forinton felüli summa ütötte a markát felperes ügyvezetőnek P. önkormányzatától. Akit ugye 2002-ben jogerősen elítéltek egy év felfüggesztett börtönre különösen nagy vagyoni hátrányt okozó hűtlen kezelés büntette miatt."

A felperes - tárgyaláson pontosított - kereseti kérelme szerint az alperes jogsértően járt el, illetve a sajtóközleményben a valóságot hamis színben tüntette fel, amikor a büntetett előéletére vonatkozó személyes adatot - hozzájárulása nélkül - nyilvánosságra hozta, illetve a jogerős elítéléséről beszámolt, azt azonban elhallgatta, hogy a büntetett előélettel járó hátrányok alól mentesült. Elítélése óta már több mint tizenkét év eltelt, és üzletemberként nem kell, hogy számot adjon az elítéléséről. Sérelmezte a „csorgás” szó használatát is, mert a **P. Kft.** közbeszerzési eljárás során jutott hozzá a megrendelésekhez. A sajtóközleményben a megrendelések ellenértékeként szereplő 80.000.000 forintot nem kifogásolta, hangsúlyozta azonban, hogy ez az összeg nem őt, mint magánszemélyt, hanem a

gazdasági társaságot illetve. Mindezekre figyelemmel az alábbi tartalmú helyreigazító közlemény közzétételét kérte:

„A valóság az, hogy felperes a büntetett előéletéhez fűződő hátrányos jogkövetkezmények alól mentesült. felperes részére történt közpénzek kifizetésére vonatkozó állításainkat valótlan forrásokból merítettük. V. a kapott segítségéről hiteles információkkal nem rendelkezünk.”

Az alperes elismerte, hogy valótlan a sajtóközleményben foglalt azon kijelentés, mely szerint a 80.000.000 forintot meghaladó juttatást a felperes kapta, és e tekintetben nem ellenezte a kereset teljesítését, míg egyebekben annak elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság a felperes sajtó-helyreigazítás iránti keresetének részben helyt adott, és az alperest kötelezte, hogy az általa szerkesztett.....hu internetes honlapon nyolc napon belül az alábbi tartalmú helyreigazítást tegye közzé:

A honlapunkon 2014. október 8. napján 16.03-kor a régió rovatban megjelent „Az elítélt pártigazgató tanácsai 80 millióba kerültek P.-nek” című cikkünkben részben valós tényeket tüntettünk fel hamis színben, amikor azt állítottuk, hogy 2014-ben is sikerült egy félév alatt nettó 7.500.000 forintot odapattintani a **P. Kft.**-nek, így 2010. és 2014. között 80.000.000 forinton felüli summa ütötte a markát felperes ügyvezetőnek P. önkormányzatától. Ezzel szemben a valóság az, hogy a felperes ügyvezetése alatt álló **P. Kft.** a 2010-2014. közötti időszakban a Megyei Jogú Város Önkormányzata által kommunikációs szolgáltatások ellátására hirdetmény közzététele nélküli tárgyalásos, illetve meghívásos közbeszerzési eljárások alapján kötött megbízási szerződések teljesítésével a szolgáltatása ellenértékeként bruttó 70.000.000 forintot meghaladó díjazást kapott. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította, és rendelkezett az eljárási költségek viseléséről.

Határozatának indokolása szerint való tény részben hamis színben való feltüntetése, hogy 80.000.000 forinton felüli summa ütötte a felperes markát. Gazdálkodó szervezetek esetében ugyanis nyilvánvaló, hogy a bevétel nem kizárólag az ügyvezetőt illeti meg, így a perbeli esetben sem a felperes, hanem a különböző közbeszerzési eljárások kapcsán létrejött szerződések alapján a **P. Kft.** részesült díjazásban az önkormányzattól. E tekintetben - figyelemmel az alperes elismerésére is - a felperes sajtó-helyreigazítás iránti keresetét teljesítette. A kereseti kérelem további részével kapcsolatosan előre bocsátotta, hogy a nagy számú sajtócikkre figyelemmel lényegében köztudomású tény a felperes elítélése, a terhére rótt bűncselekmény jellege. A felperes elítéléséről a nyilvánosság nem az alperestől értesült, a nyilvánosságra hozatal már jóval korábban megtörtént. Ebből következően alaptalan az a felperesi álláspont, mely szerint az alperes az információs önrendelkezési jogról és az információs szabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény szerinti bűnügyi személyes adatot, mint különleges adatot hozzájárulása nélkül nyilvánosságra hozta, illetve azt kezelte. Az is egyértelműen kiderül az olvasó számára, hogy nem egy közelmúltban történt elítélés a

sajtóközlemény fő témája, a bűncselekménynek, illetve az elítélés tényének a perbeli cikkben való feltüntetése pedig nem öncélú, miután a cikksorozat elsődleges célja az volt, hogy feltárja az alperes véleménye szerint nem megfelelő önkormányzati gazdálkodás anomáliáit. A cikk azt kívánta bemutatni, hogy a kedvezőtlen költségvetési állapotok ellenére az önkormányzat magas összegű tanácsadói szerződéseket kötött az adott időszakban, köztük olyan céggel is, amelynek ügyvezetőjét az önkormányzati vagyonnal kapcsolatos hűtlen kezelés bűncselekménye miatt korábban a bíróság jogerősen elítélte.

Az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatása, és keresetének teljesítése érdekében a felperes fellebbezett. A fellebbezésben foglaltak szerint az alperes azzal, hogy a per tárgyát képező sajtóközleményben a büntetett előéletére vonatkozó adatokat - hozzájárulása nélkül - közölte, súlyosan megsértette Magyarország Alaptörvénye Szabadság és felelősség fejezetének VI. cikkében, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:45.§-ában rögzített alapvető jogait, valamint az információs önrendelkezési jogról és az információs szabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (Info.tv.) 5.§-a (2) bekezdésének a) pontjában foglaltakat. A sajtóközlemény elhallgatta, hogy a büntetett előlethez fűződő jogkövetkezmények alól évekkel ezelőtt mentesült, ezáltal a cikkben foglalt tartalom a közvéleményt olyan, a jóhírnevét súlyosan sértő következtetés levonására indíthatja, mely szerint jelenleg is büntetett előéletű bűnöző. Annak bizonyítása érdekében, hogy a büntetett előéletére vonatkozó adat bűnügyi személyes adat, és csak hozzájárulásával kezelhető a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság megkeresését kérte.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság által egyébként helyesen megállapított tényállást a másodfokú bíróság azzal egészíti ki, hogy a felperes 2014. október 22. napján fordult helyreigazítási kérelemmel az alpereshez, majd annak sikertelenségét követően, 2014. november 6. napján az elsőfokú bíróságon sajtó-helyreigazítás iránti keresetet nyújtott be.

A kiegészített tényállás szerint a felperes az igényérvényesítésre megszabott határidőket mind a helyreigazítási kérelem {Pp. 342.§-ának (1) bekezdése}, mind pedig a keresetlevél előterjesztése {Pp. 343.§-ának (3) bekezdése} során megtartotta, így a keresetlevél érdemi elbírálásának akadálya nem volt. A másodfokú bíróság - a fellebbezéssel érintett körben - egyetértett az elsőfokú bíróság keresetet elutasító érdemi döntésével, azonban az elsőfokú bíróságtól részben eltérő jogi indokok alapján.

A felperes fellebbezése lényegében kétirányú volt. Egyrészt kifogásolta, hogy a per tárgyát képező újságcikkben az alperes - hozzájárulása nélkül - bűnügyi személyes adatot hozott nyilvánosságra, megsértve ezzel a jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát is, másrészt pedig - mentesülésére történő utalás nélkül - a büntetett

előéletére, elítélésére vonatkozó adatokat hangsúlyosan, folyamatosan közölte, ezáltal azt a hamis látszatot keltve, hogy jelenleg is elítélt bűnöző.

A sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény 12.§-ának (1) bekezdése szerint, ha a valakiről bármely médiatartalomban valótlan tényt állítanak, híresztelnek vagy vele kapcsolatban való tényeket hamis színben tüntetnek fel, követelheti olyan helyreigazító közlemény közzétételét, amelyből kitűnik, hogy a közlés mely tényállítása valótlan, illetve megalapozatlan, mely tényeket tüntet fel hamis színben, és ehhez képest melyek a való tények.

A törvényi szabályozásból következően a sajtó-helyreigazítás ugyan sajátos személyiségvédelmi eszköz, azonban alkalmazásának köre korlátozott, bármilyen személyiségi sérelem kiküszöbölésére nem alkalmas. Az eljárás tárgya kifejezetten csak a közölt, illetve híresztelt tények tartalmi valósága lehet. A jogosult ezért a helyreigazítás iránt csak azon az alapon léphet fel, hogy a sajtó által közölt tények nem felelnek meg a valóságnak, illetve a sajtóközlemény a való tényeket hamis színben tüntette fel, azaz azokat úgy állította be, hogy a közvéleményt a valóságnak meg nem felelő következtetések levonására készítette. Ezen a két hivatkozási alapon kívül a jogosult a sajtó-helyreigazítási eljárásban más módon okozott sérelmére nem kérhet orvoslást.

A felperes nem vitatta, hogy az elítélésére, a büntetőítélet tartalmára vonatkozó adatok a valóságnak megfelelnek. Állította azonban, hogy ezek közlésével az alperes megsértette az információs önrendelkezési jogról és az információs szabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (Info.tv.) 5.§-a (2) bekezdésének a) pontjában foglaltakat, mert az Info. tv. 3.§-ának 4. pontja alapján személyes adatnak minősülő, a büntetett előéletére vonatkozó adatot hozzájárulása nélkül nyilvánosságra hozta. A felperes keresetében tehát nem a közölt adatok valótlanosságára hivatkozott, hanem a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:43.§ e) pontjában nevesített személyes adatok védelméhez való jog megsértését, illetve jóhírnévhez fűződő jogának sérelmét {Ptk. 2:45.§-ának (2) bekezdése} állította, amely személyiségi jogsérelmek vizsgálatára a sajtó-helyreigazítási perben lehetőség nincs. A másodfokú bíróság ezért az elsőfokú bíróság által e körben kifejtett indokokat az ítéletből mellőzi.

A felperes fellebbezésében kifogásolta azt is, hogy az alperes elhallgatta a büntetett előlethez fűződő hátrányos jogkövetkezmények alóli mentesülését, ezáltal az elítélés közeli jellegét, annak jelenleg is fennálló kihatását sugalmazva.

A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (Btk.) 98.§-ának (2) bekezdése szerint a mentesítés folytán - törvény eltérő rendelkezése hiányában - az elítélt mentesül a büntetett előlethez fűződő hátrányos jogkövetkezmények alól. A (2) bekezdés értelmében a mentesített személy büntetlen előéletűnek tekintendő, és - törvény eltérő rendelkezése hiányában - nem tartozik számot adni olyan elítélésről, amelyre nézve mentesítésben részesült.

A mentesítés, mint sajátos reszociatív intézmény lényege, hogy annak beálltával - amelyre felfüggesztett szabadságvesztés esetén a próbaidő leteltének napján a törvény erejénél fogva, tehát minden külön eljárási cselekmény nélkül kerül sor {Btk. 100.§-a (1) bekezdésének d) pontja} - az elítéltnak újból lehetősége nyílik mindazon jogok megszerzésére és gyakorlására, amelyekhez a büntetlen előéletű állampolgároknak joguk van. A mentesítés azonban nem utólagos ártatlanságot állapít meg, a bűncselekmény elkövetését nem teszi meg nem történné.

A felperes helyesen, a PK 12. számú állásfoglalással összhangban hivatkozott arra, hogy a jogsértés nemcsak közvetlenül, hanem közvetetten, egyes tényállási elemek elhallgatásával is megvalósítható. A sajtóközlemény azonban két külön bekezdésben is kitért arra, hogy a felperes elítélése 2002-ben, tehát a cikk megírása előtt tizenkét évvel történt, abban a tekintetben pedig ugyancsak nem hagyott kétséget, hogy a felperes büntetőjogi felelősségre vonására egy alkalommal került sor. Ehhez képest annak közlése, hogy a felperes a büntetett előlethez fűződő hátrányos jogkövetkezmények alól mentesült - amely a fent kifejtettek szerint a bűncselekmény elkövetését nem teszi semmissé - az elítélés évének közlése mellett további, a felperes személyének megítélése szempontjából jelentős információt nem szolgáltatott volna, és semmiképpen nem fedte volna el azt a való tény, hogy a felperest a közpénzekkel történt nem megfelelő gazdálkodás, szándékos visszaélés miatt a bíróság egy ízben már jogerősen elítélte.

A felperes által hivatkozott bírói döntésben foglaltakat a másodfokú bíróság az eltérő tényállásra tekintettel nem találta alkalmazhatónak. A BH 98/1988. számú eseti döntésben szereplő sajtóközlemény ugyanis csak az elítélés tényét közölte, annak időpontjára utalást azonban nem tartalmazott.

A másodfokú bíróság az ügyben kifejtett jogi álláspontjára figyelemmel a felperes által indítványozott - egyébként is szükségtelen bizonyítást - mellőzte, és az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezett részében - a Pp. 253.§-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A felperes fellebbezése sikertelen volt, ezért a Pp. 78.§-ának (1) bekezdése alapján köteles az alperesnek ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget fizetni. Ennek összegét a másodfokú bíróság a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§-ának (3) és (5) bekezdése, valamint 4/A.§-ának (1) bekezdése alapján állapította meg. A felperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 74.§-ának (3) bekezdése folytán alkalmazandó, a költségmentességről szóló 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§-ának (2) bekezdése alapján köteles a tárgyi illeték-feljegyzési jogra figyelemmel le nem rótt fellebbezési eljárási illeték megfizetésére.

Pécs, 2015. január 27.

Dr. Szentpéteriné dr. Bán Erzsébet s.k. a tanács elnöke, Dr. Kutasi Tünde s.k.
előadó bíró, Dr. Zóka Ferenc s.k. bíró

A kiadmány hitelül: